

Sygn. akt IV U 41/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: stażysta Monika Barwacz

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 listopada 2014 roku nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

w drodze z pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy od dnia 1 października 2014 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 41/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 sierpnia 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 28.11.2014 r. odmówił K. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 14.11.2014 r., która uznała, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy.

K. S. w odwołaniu od tej decyzji odmawiającemu mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy wskazał, że decyzja ta jest niezgodna ze stanem jego zdrowia i wnosił o jego ponowne ustalenie. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. urodzony w dniu (...) r., ma wykształcenie zawodowe budowlane, pracował jako kierowca. W okresie od 13.11.1991 r. do 30.06.1995 r. pobierał rentę inwalidzką drugiej grupy w zw. z wypadkiem w drodze z pracy, następnie od

01.07.1995 r. do 30.09.2014 r. rentę inwalidzką trzeciej grupy i rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy także w zw. z wypadkiem w drodze z pracy jakiemu uległ w dniu 19.02.1990 r.

/okoliczności bezsporne/

Odwołujący w dniu 07.10.2014 r. wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem w drodze z pracy.

/dowód: wniosek z dnia 07.10.2014 r. –k. 328 ar/.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u K. S. niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy w rozumieniu art. 12 i art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) w związku z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu kardiologii, neurologii i interny.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej oraz w oparciu o przeprowadzone badanie biegli, w zbiorczej opinii pisemnej, rozpoznali u odwołującego:

- stan po wieloodłamowym złamaniu podudzia prawego, leczone operacyjnie, powikłane zapaleniem kości piszczelowej,
- stan po urazie głowy ze wstrząśnieniem mózgu,
- zespół bólowy kręgosłupa,
- zespół bolesnego barku lewego,
- nadciśnienie tętnicze,
- stabilną chorobę niedokrwienne serca.

Z powodu rozpoznanych schorzeń biegli uznali odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy okresowo na okres od 01.10.2014 r. do 30.09.2016 r.

Z uzasadnienia opinii wynika, że w badaniu fizykalnym u odwołującego stwierdza się deformację obrysów podudzia prawego po wieloodłamowym otwartym złamaniu, ze skróceniem kończyny dolnej prawej o 2 cm. Na podudziu sączenie treści surowiczo-ropnej (niezagojona przetoka), odwołujący utyka na kończynę dolną prawą. Kręgosłup w odcinku Th-L z napięciem mięśni przykręgosłupowych, z ograniczeniem zgięcia p-p 35 cm. W badaniu neurologicznym brak odruchu skokowego lewego, z objawem Laseque'a przy kącie 70 stopni. W badaniach dodatkowych zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w barku lewym z ograniczeniem ruchomości - unoszenia o 40 stopni, zgięcia do tyłu o 20 stopni oraz ograniczenie rotacji zewnętrznej o 20 stopni. W badaniu fizykalnym stwierdzono także podejrzenie zerwania ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego prawego. Stwierdzone u odwołującego nadciśnienie tętnicze, rozpoznano jako pierwotne z łagodnym przerostem lewej komory, ale z wydolnym układem krążenia. Występująca u odwołującego oraz potwierdzona w dokumentacji medycznej choroba niedokrwienne serca ma charakter stabilny. Stwierdzone powyżej schorzenia powodują ograniczenia w narządzie ruchu, układzie krążenia w stopniu uzasadniającym orzeczenie częściowej niezdolności do pracy na okres 2 lat, a niewygojona przetoka na podudziu uzasadnia orzeczenie związku tej niezdolności z wypadkiem w drodze z pracy.

(dowód: opinia sąдово-lekarska -k. 9-11 as).

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz badaniach podmiotowych i przedmiotowych.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, w szczególności dokumentacji powypadkowej, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości Sądu, zarówno treść jak i forma dokumentów nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich jakie należałoby uwzględnić urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego w tym wynikającego z art. 244 i art.245 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. S. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 28.04.2014 r. świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną pomiędzy stronami jest ustalenie, czy zostały spełnione przez odwołującego przesłanki w chwili orzekania do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy Równocześnie w myśl art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia, w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejsce wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Stosownie do dyspozycji art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 tej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy i na jak długi ewentualnie okres czy też nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jak to wynika z zaskarżonej decyzji organu rentowego.

W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłych lekarzy neurologa, kardiologa i internistę. W świetle opinii biegłych odwołujący jest osobą nadal częściowo niezdolną do pracy w zw. z wypadkiem w drodze z pracy okresowo od daty ustania dotychczasowych świadczeń tj. od 01.10.2014 r. na okres 2 lat z

powodu schorzeń narządu ruchu i niewygojonej przetoki na podudziu. U odwołującego stwierdza się deformację obrysów podudzia prawego po wieloodłamowym otwartym złamaniu, ze skróceniem kończyny dolnej prawej o 2 cm. Na podudziu sączenie treści surowiczo-ropnej (niezagojona przetoka), odwołujący utyka na kończynę dolną prawą. Kręgosłup w odcinku Th-L z napięciem mięśni przykręgosłupowych, z ograniczeniem zgięcia p-p 35 cm. W badaniu neurologicznym brak odruchu skokowego lewego, z objawem Laseque'a przy kącie 70 stopni. W badaniach dodatkowych stwierdza się zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w barku lewym z ograniczeniem ruchomości - unoszenia o 40 stopni, zgięcia do tyłu o 20 stopni oraz ograniczenie rotacji zewnętrznej o 20 stopni. W badaniu fizykalnym stwierdzono także podejrzenie zerwania ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego prawego. Stwierdzone u odwołującego schorzenia układu krążenia powodują w powiazaniu z ograniczeniami układu ruchu częściową niezdolności do pracy na okres 2 lat, a niewygojona przetoka na podudziu uzasadnia orzeczenie związku tej niezdolności z wypadkiem w drodze z pracy.

Biorąc pod uwagę naprowadzone okoliczności Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 28.11. 2014 r. w ten sposób, że przyznał odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy od dnia 01.10.2014 r. na okres 2 lat. Podstawą procesową rozstrzygnięcia jest art. 477¹⁴ §2 k.p.c.